

Kristus Konungen 2021

Vi tror på en korsfäst kung, Jesus Kristus, världsalltets konung och domare. När Gud träder in i världen kommer han i ringhet och vanmakt för att visa att hans storhet och allmakt är något helt annat än vad världen menar. ”Jag har fötts och kommit hit till världen för denna enda sak: att vittna för sanningen” (Joh 18:37). Jesus vill uppenbara vad som är sant och evigt giltigt för oss, som ofta styrs av våra nycker, känslor och tillfälliga sinnesintryck. Sanningen står inte alltid så högt i kurs i en värld, där man mer individualistiskt talar om min och din sanning. Just därför är det så befriande att ta emot Jesus i våra liv som själva vägen, sanningen och livet för oss alla, överallt och alltid. Utifrån honom och hans ord får vi ljus för att leva av sanningen och inte fastna i allt slags ideologier och åsiktskorridorer. Ödmjukt och bestämt har Jesus uppenbarat sanningen för den som vill höra och ta emot: ”Den som hör till sanningen lyssnar till min röst” (Joh 18:37).

Det är kyrkans stora uppgift att hjälpa oss att lyssna till Jesu röst, att hörsamt och lyhört ta emot hans ord som vår stora skatt. ”Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall inte förgå” (Mark 13:31). Allt skapat är förgängligt. Kyrkoårets sista söndag påminner oss om detta. Vårt eget liv och hela denna värld är obeständig. Vi måste ha vårt hjärta där ovan, i Guds eviga härlighet. Vi får inte klistra fast vid det förgängliga. Samtidigt måste vi göra allt vad vi kan för att denna skapelse skall vårdas ömt och varsamt. Vi är kallade att göra denna jord så lik himlen som möjligt. ”Därför står jordkretsen fast och vacklar inte” (Ps 93:1). Det är på denna jord som vi skall efterfölja Jesus och göra hans sanning hörbar och synlig genom vårt sätt att förhålla oss mot varandra och mot den skapelse som han har anförtrott i vår vård. Även om vi idag blir påminda om tidens och världens slut, så är det just för att göra oss ännu mer angelägna att göra allt vad vi kan för att helga den jordiska verkligheten genom att efterfölja Jesus i allt vad vi är och gör. Påve Franciskus talar om ”ekologisk synd” för att påminna oss alla om vårt ansvar för skapelsen och naturen, vare sig vi var med i Glasgow eller höll oss hemma i Gislaved.

Under denna kyrkoårets sista tid är vi inbjudna att försöka omvända oss i alla avseenden. Det är lätt att vi förbiser en del av vårt liv och verklighet eller bara tänker att det är något som berör de andra. Kyrkan är ett folk på pilgrimsvandring mot den eviga härligheten. Hon är helig men består av syndare som måste omvända sig mer och mer. Vi har alla bedrövats över att så många oskyldiga barn och ungdomar har utsatts för fruktansvärda övergrepp av präster och andra i kyrkan – och i sista hand är det Jesus själv som blir korsfäst på nytt. Som institution och mänsklig gemenskap måste kyrkan göra allt vad hon kan för att förhindra och försöka gottgöra det som ofta inte kan gottgöras. Som lemmar i

Kristi mystiska kropp måste vi alla ta ansvar för vår personliga omvändelse till ett heligt liv i Jesu ständiga närhet, ”han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod” (Upp 1:5).

Om vi verkligen älskar Jesus måste det märkas på hur vi lever vårt dagliga liv. Som Jesu lärjungar har vi fått en värdighet utan like, eftersom ”han har gjort oss till ett kungadöme, till präster åt sin Gud och Fader” (Upp 1:6). Är det något som människor i vår omgivning lägger märke till? Har vi denna iver att sprida Jesu omsorg och kärlek omkring oss? Det är frågor som vi måste ställa oss själva. Vi skulle vara Jesu kärleksfulla händer i denna värld. Våra ord skulle göra hans sanning och barmhärtighet förstäliga för människor som inte har den blekaste aning om honom. Våra ögon skulle se på alla sårade och olyckliga med hans ömsinta blick. Därför är det så viktigt att vi övar upp vår förmåga att se på Jesus i bönen, att läsa hans ord i Bibeln, att ta emot hans kropp och blod på vår tunga i eukaristin, att låta vårt hjärta klappa i takt med hans heliga hjärta.

Allt i oss kan beröras och förvandlas genom mötet med Jesus Kristus. Om han verkligen får vara vår Herre och Konung, kan han göra stora ting i oss. Om vi gör oss små och ödmjuka inför honom och tömmer oss på allt vårt eget, då kan han fylla oss med all sin nåd och sanning. Ju tommare vi blir på oss själva, desto mer uppfyllda av honom och allt vad han vill ge oss kan vi bli. ”Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras” (Dan 7:14). Som Jesu lärjungar får vi representera hans eviga rike av sanning och barmhärtighet, av godhet och förlåtelse, av rättvisa och försoning. Var och en av oss har en unik och personlig uppgift i detta rike. Om vi inte tar på oss denna uppgift, går något förlorat som inte alltid kan ersättas. Så viktiga är vi i Guds rike. Det är en stor nåd, men också ett stort ansvar. Det får vi begrunda idag när vi firar Kristus Konungens högtid och kyrkoåret går mot sitt slut.